

Rapport 2025

Inzet Stichting HerstelTalent Reimerswaal

januari tot december 2025

Ter attentie van: Gemeente Reimerswaal
Door: Klazine Tuinier, directeur Stichting HerstelTalent

Inhoudsopgave	2
Inleiding	3
Inzet Stichting HerstelTalent gemeente Reimerswaal	4
Overzicht	4
Casus 1	4
Casus 2	5
Casus 3	5
Casus 4	5
Casus 5	5
Casus 6	5
Casus 7	6
Casus 8	6
Casus 9	6
Thema's	7
Overdracht en continuïteit	7
2. Zorgmijding en beperkt probleeminzicht	7
3. Wanneer stop je ondersteuning?	7
4. Vinger aan de pols versus actieve interventie	8
5. Verslechterende gezondheid en zelfverwaarlozing	8
6. Succesfactoren en belang van laagfrequente 'back-up'	8
Signalen	9

Inleiding

Reimerswaal kan je zien als een verzameling van kernen verbonden door straten, bruggen over water en bruggen tussen huizen. De gemeente is voor de meeste mensen uitstekend verbonden. Toch zijn er inwoners die steeds weer aan de rand van de gemeente terechtkomen.

Niet omdat ze dat willen, maar omdat zij naar hun idee steeds van brug naar brug worden gestuurd.

Sommige inwoners maken lawaai in de straat. Anderen sluiten zich op in hun huis. Weer anderen sturen brieven, bellen instanties of vragen om hulp om zich vervolgens weer terug te trekken.

De dorpsmeesters doen hun best, de bouwmeesters tekenen nieuwe bruggen en boodschappers brengen dossiers heen en weer. Maar de inwoners zelf raken moe. Wanneer ze de moed vinden om een brug over te steken staat er aan de andere kant van de brug iemand met anders met nieuwe woorden, regels en verwachtingen.

Soms kan iemand de burg zelfs niet over. In dat geval houdt het dorp een "oogje in het zeil". Er wordt gekeken, genoteerd en gesproken. Voor de mensen aan de rand voelt dat alsof er van afstand wordt toegekeken hoe hun leven steeds verder instort. Alleen horen ze stemmen, vergeten te eten en verliezen het overzicht.

Niemand komt echt meer binnen. Niet uit onwil maar omdat de sleutel kwijt lijkt te zijn.

Op een dag komt er een gids het dorp binnen die geen nieuwe brug komt bouwen, plannen tekenen of dossiers dragen. Maar in plaats daarvan naast mensen gaat zitten. Op de stoep, in de schaduw en soms in de rommel.

Die persoon zegt: "Ik ken deze rand. Ik heb hier ook gestaan." Dat veranderde iets.

Niet alles. Niet meteen. Maar inwoners blijven iets langer staan en lopen niet meteen weg.

De gids wijst niet alleen de weg vooruit, maar benoemt ook waar het pijn doet en wanneer wachten geen rust is maar stilstand. Wanneer begrenzen geen straf is maar bescherming.

De gids helpt de dorpingen begrijpen dat sommige mensen niet nóg een brug nodig hebben maar iemand die met hen meeloopt. Die blijft staan bij twijfel en hardop durft te zeggen: Zo doorgaan, helpt je niet verder.

Ervaringsdeskundigheid is geen brug maar een mensen op de brug die met iemand mee eroverheen loopt.

Inzet Stichting HerstelTalent gemeente Reimerswaal

Stichting HerstelTalent is inmiddels al vijf jaar actief in de gemeente Reimerswaal. Zij neemt deel aan het casus0100 overleg en ondersteunt mensen in overleg met de gemeente. Dit verslag bestaat naast de inleiding uit een overzicht van de casuïstiek, thema's die naar voren komen in de ondersteuning en signalen voor de gemeente als inspiratie voor beleid.

Overzicht

Hieronder ziet u alle actieve casuïstiek in 2025. Onder het overzicht wordt per casus kort beschreven wat het doel is van de ondersteuning, hoe deze is verlopen en wat het perspectief is op het vervolg.

Casusnummer	m/v	woonplaats	looptijd	verwijzer	frequentie
Casus 1 / A.I.	m	Krabbendijk e	10 maanden	casus0100/ ggd	tweewekelijks
Casus 2 / J.K.	m	Hansweert	12 maanden	casus0100/ ggd	tweewekelijks
Casus 3 / M.d.L.	v	Rilland	24 maanden	casus 0100	tweewekelijks
Casus 4 / R.M.	v	Rilland	18 maanden	I.B.	maandelijks
Casus 5 / I.W.	m	Rilland	24 maanden	J.de.V.	laagfrequent
Casus 6 / L.L.	v	Krabbendijk e	36 maanden	J.de.V.	maandelijks
Casus 7 / R.d.H.	m	Rilland	2 maanden	J.de.V. / Emergis	wekelijks
Casus 8 / M.M.	v	Kruiningen	36 maanden	Casus 0100	sporadisch
Casus 9 / E.G.G.	v	Yerseke	3 maanden	Gr. de B.	Eenmalig

Casus 1

Meneer is aangemeld door bemoeizorg / ggd. Meneer zorgde regelmatig voor onrust in de straat. Bemoeizorg hield een vinger aan de pols en heeft dit overgedragen aan HerstelTalent. HerstelTalent treft meneer nauwelijks aan. Er is daarom overleg

geweest met Bemoeizorg. De casus wordt binnenkort besproken op het casusoverleg.

Casus 2

Meneer is aangemeld door bemoeizorg. Bij de start van de ondersteuning was bekend dat meneer niet goed voor zichzelf zorgt en dat hij regelmatig dingen hoort en zien die anderen niet zien en horen. HerstelTalent spreekt meneer tweewekelijks. De gezondheidssituatie van meneer lijkt achteruit te gaan. Meneer ziet er onverzorgd uit en het is de vraag of hij nog boodschappen kan doen nu de plaatselijke supermarkt is gesloten. Er is daarom opnieuw contact geweest met bemoeizorg. In overleg is besloten dat wij contact houden. Er wordt gekeken naar een mogelijkheid om meneer medisch te laten onderzoeken.

Casus 3

Mevrouw is destijds aangemeld omdat zij geen onderhoud aan haar huis wilde laten plegen. Sindsdien houdt HerstelTalent tweewekelijks contact met mevrouw. Ze lijkt zich goed te redden. Spreekt regelmatig buiten met een collega van HerstelTalent. De familie van mevrouw maakte zich zorgen en had bemoeizorg ingeschakeld. In overleg is besloten dat HerstelTalent een vinger aan de pols houdt.

Casus 4

Betreft een alleenstaande moeder met dochter. Het doel is om mevrouw te ondersteunen bij voorkomende zaken die haar bezighouden. Er is maandelijks contact om zaken af te stemmen en dit voorziet in een behoefte. Het kan gaan om regelzaken of het spuien over ingrijpende gebeurtenissen.

Casus 5

Dit betreft een langlopende casus waarbij collega goed contact heeft met meneer die allerlei wensen heeft maar als het puntje bij paaltje komt hier geen uitvoering aan geeft tot op heden. Wanneer meneer contact zoekt gaat collega hierop in maar verder wordt er geen actief contact meer gezocht gezien de vele keren dat dit op niets uitliep. Inmiddels is de wijkged betrokken en lijkt er een soortgelijk patroon op te treden. De vraag is: wat voor ondersteuning heeft meneer nodig? Vanuit ervaringsdeskundig perspectief lijkt het goed om meneer te begrenzen totdat hij aan de slag wil met zijn vragen en wensen. Er zijn namelijk al veel mensen die een poging tot hulp voor meneer hebben gedaan maar deze worden uiteindelijk afgewezen.

Casus 6

Er is maandelijks contact met mevrouw om een vinger aan de pols te houden. Voor zover wij weten is het redelijk rustig. Mevrouw is destijds aangemeld omdat zij zich zorgen maakt over de maatschappij en hiervoor allerlei telefoontjes pleegt en brieven stuurt naar instanties.

Casus 7

Meneer is aangemeld via het ambulante verslavingszorg team van Emergis. Meneer had altijd zorg van een ambulant team voor beschermd wonen. Omdat er sprake zou zijn van een verslaving is dit overgeplaatst naar het andere team. Verslavingszorg komt niet verder omdat meneer zelf niet vindt dat hij verslaafd is. Meneer heeft duidelijk wel ondersteuning nodig maar het is de vraag door wie precies. De vraag aan HerstelTalent is om hierin mee te kijken. Recent is de situatie geëscaleerd omdat er allerlei vreemde mensen illegaal in huis verbleven. Het is onduidelijk wat er nu precies gebeurd is. Wel is er een vraag vanuit Emergis om meer in te zetten om meneer te ondersteunen. De vraag is wat het betekent als HerstelTalent aanvullend moet worden ingezet op WMO begeleiding als deze onvoldoende blijkt te zijn.

Casus 8

Mevrouw is destijds aangemeld met schulden. Er dreigde een uithuiszetting vanwege de schulden. Mevrouw wilde geen bewindvoering. Met ondersteuning van HerstelTalent is mevrouw toch akkoord gegaan. Er is ondersteuning geweest op vlak van sociale contacten (buren, familie etc.) en het contact met de bewindvoering. Inmiddels heeft mevrouw zaken redelijk op de rit maar belt af en toe nog om wat praktische zaken af te stemmen.

Casus 9

Mevrouw is aangemeld door GR de Bevelanden omdat de WMO-aanbieder vastliep in de ondersteuning. De kennismaking is niet doorgegaan omdat mevrouw geen contact meer met de WMO-aanbieder opnam. De vraag is: moet HerstelTalent dan niet juist langs gaan.

Thema's

De casuïstiek leidt tot een aantal centrale thema's die interessant zijn voor beleid. Deze staan hieronder uitgewerkt.

1. Overdracht en continuïteit

HerstelTalent heeft een aantal casussen overgenomen van een bemoeizorg. Deze overdrachtsfase lijkt logischerwijs kwetsbaar te zijn. Mensen die via bemoeizorg in beeld komen, leven vaak al lange tijd met wantrouwen richting instanties. Het kost moeite om voorzichtig contact op te bouwen. Wanneer dat contact vervolgens wordt overgedragen, ervaren mensen dit soms als “weer iemand anders” of zelfs als losgelaten worden. Het roept de vraag op of het soms niet beter is om de lijn door te laten lopen, ook al loopt het traject te lang voor bijvoorbeeld bemoeizorg. Mensen hebben behoefte aan voorspelbaarheid. Een andere optie is om de overdracht uitgebreider vorm te geven en een aantal keer de persoon samen te bezoeken in plaats van eenmalig.

2. Zorgmijding en beperkt probleeminzicht

Een terugkerend thema zijn mensen die zorg lijkt te mijden. Mensen zien zelf geen probleem of noodzaak voor verandering. In sommige situaties worden wel wensen geuit, maar volgt er geen actie zodra ondersteuning concreet wordt. Hulpverleners blijven hierdoor vaak reactief en passen zich aan het tempo van de persoon in kwestie aan, terwijl de problematiek voortduurt of verergert. Dit legt een spanning bloot tussen herstelgericht werken en de vraag hoever professionals kunnen en moeten gaan wanneer iemand structureel hulp afhoudt. Veel cliënten die zorg mijden, hebben niet zozeer geen hulp nodig, maar hebben geen vertrouwen dat hulp hen werkelijk iets brengt. Een ervaringsdeskundige kan dan het verschil maken omdat die dit als geen ander begrijpt. De ervaringsdeskundige blik helpt om te blijven zien dat stilstand óók communicatie is, en dat begrenzen soms net zo helpend kan zijn als blijven meebewegen.

3. Wanneer stop je ondersteuning?

Het blijft belangrijk om vast te stellen wie er precies een probleem ervaart. Is dat iemand zelf, de omgeving of naasten? Wanneer iemand zelf geen probleem ervaart is het goed om alert te blijven op de inzet van hulp. Vrijwillige hulp die voldoet aan een wens werkt altijd beter dan hulp die iemand eigenlijk niet wil. Autonomie is belangrijk, zeker voor mensen die al veel afhankelijkheid in hun leven hebben ervaren.

4. Vinger aan de pols versus actieve interventie

Het “een vinger aan de pols houden” wordt in meerdere casussen ingezet als werkbare middenweg: laagfrequent contact, signaleren en beschikbaar blijven zonder te forceren. In rustige periodes kan dit passend zijn, maar het roept ook vragen op. Wanneer is deze aanpak voldoende en wanneer wordt het een manier om besluitvorming uit te stellen? Zeker wanneer er sprake is van maatschappelijke onrust, overlast of toenemende zorgen, is het van belang om regelmatig te herijken of deze vorm van betrokkenheid nog verantwoord is of dat een actievere interventie nodig wordt.

5. Verslechterende gezondheid en zelfverwaarlozing

In een aantal casussen zijn duidelijke signalen zichtbaar van psychische achteruitgang, zelfverwaarlozing en toenemend isolement. Toch blijkt het lastig om medische of psychiatrische beoordeling tijdig te organiseren. Onduidelijkheid over wie hierin het voortouw neemt - sociaal domein, GGD, huisarts of GGZ - leidt tot vertraging. Hierdoor ontstaat het risico dat pas wordt ingegrepen wanneer de situatie escaleert. Deze casussen onderstrepen het belang van duidelijke samenwerkingsafspraken en laagdrempelige routes naar medische beoordeling bij zorgwekkend gedrag. Het is belangrijk om alert te blijven op verwaarlozing en nauw samen te werken met huisartsen. Mensen met psychische problemen hebben een grotere kans op lichamelijke comorbiditeit en het is daarom van belang om dit tijdig en laagdrempelig te signaleren.

6. Succesfactoren en belang van laagfrequente ‘back-up’

De casussen waarin de ondersteuning beter lijkt te verlopen, kenmerken zich door duidelijke doelen, afgebakende contactmomenten en praktische ondersteuning die aansluit bij de vraag van de cliënt. Wanneer cliënten hulp accepteren en ervaren dat deze hen daadwerkelijk verder helpt, ontstaat ruimte voor herstel en stabiliteit. Laagfrequente ondersteuning - bijvoorbeeld af en toe contact voor praktische afstemming - blijkt waardevol om terugval te voorkomen en opgebouwde resultaten te behouden.

Signalen

2025 leidt tot een aantal signalen die mogelijk interessant zijn voor de gemeente om mee te nemen.

1. Inwoners ervaren overdrachten tussen organisaties als loslaten en raken daardoor uit beeld.
2. Zorgmijding is vaak het gevolg van eerdere negatieve ervaringen met hulp en systemen.
3. Het is belangrijk om ook bij “vinger aan de pols contact” een doel voor ogen te houden. Er is een dunne lijn tussen contact houden en geen hulp bieden en zodoende mogelijk verwaarlozen.
4. Wees alert op fysieke problemen die vaak samen op gaan met psychische problemen.
5. Lichte ondersteuning en nazorg voorkomen zwaardere zorg en escalatie. Ervaringsdeskundigheid vroeg in een traject inzetten kan vertrouwen vergroten.
6. Blijf alert op privacy. Voorbeeld: Navragen bij de supermarkt of iemand nog boodschappen doet is vanuit ervaringsdeskundig perspectief een stap te ver.